

14.12.2011

B7-0727/2011 }
B7-0728/2011 }
B7-0729/2011 }
B7-0730/2011 } RC1

RESOLUTSIOONI ÜHISETTEPANEK

vastavalt kodukorra artikli 115 lõikele 5,

asendades järgmiste fraktsioonide esitatud resolutsiooni ettepanekuid:

PPE (B7-0727/2011)
S&D (B7-0728/2011)
Verts/ALE (B7-0729/2011)
ALDE (B7-0730/2011)

Töötajate liikumisvabadus Euroopa Liidu piires

Traian Ungureanu, Csaba Öry, Elena Băsescu, Iliana Ivanova, Marian-Jean Marinescu

fraktsiooni PPE nimel

Rovana Plumb, Stephen Hughes, Hannes Swoboda, Kinga Göncz, Vilija Blinkevičiūtė, Ioan Enciu, Iliana Malinova Iotova, Ivailo Kalfin, Cătălin Sorin Ivan, George Sabin Cutaș, Daciana Octavia Sârbu, Victor Boștinaru, Silvia-Adriana Țicău

fraktsiooni S&D nimel

Marian Harkin, Renate Weber, Filiz Hakaeva Hyusmenova

fraktsiooni ALDE nimel

Marije Cornelissen

fraktsiooni Verts/ALE nimel

Euroopa Parlamendi resolutsioon töötajate liikumisvabaduse kohta Euroopa Liidu piires

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni raportit (A7-0258/2011),
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikleid 21, 45 ja 47 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 15, 21, 29, 34 ja 45,
 - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 151,
 - võttes arvesse nõukogu määrust (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires¹,
 - võttes arvesse komisjoni 6. detsembri 2007. aasta teatist „Liikuvus aitab luua rohkem ja paremaid töökohti: Euroopa tööalase liikuvuse tegevuskava (2007–2010)” (KOM(2007)0773),
 - võttes arvesse komisjoni 18. novembri 2008. aasta teatist „Töötajate vaba liikumise mõju ELi laienemise taustal” (KOM(2008)0765),
 - võttes arvesse komisjoni 13. juuli 2010. aasta teatist „Töötajate vaba liikumine – õiguste tagamine ja olulisemad muutused” (KOM(2010)0373),
 - võttes arvesse oma 5. aprilli 2006. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu tööturgudel töötajate vaba liikumist piirava üleminekukorra kohta²,
 - võttes arvesse komisjoni aruannet nõukogule Bulgaariast ja Rumeeniast pärit töötajate vaba liikumise suhtes kohaldatavate üleminekusätete toimimise kohta (KOM(2011)729 lõplik),
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust teemal „Töötajate liikuvuse peamiste tõkete määratlemine ühtsel tööturul”,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 115 lõiget 5,
- A. arvestades, et õigus elada ja töötada teises ELi liikmesriigis on üks ELi põhivabadusi, millega tagatakse võrdne kohtlemine ja kaitse rahvusel põhineva diskrimineerimise eest ja mis on aluslepingutes tunnustatud kui liidu kodakondsuse põhikomponent; arvestades, et siiski kogevad kahe liikmesriigi kodanikud ikka veel takistusi seoses õigusega töötada teise liikmesriigi territooriumil;
- B. arvestades, et vastavalt komisjoni 11. novembri 2011. aasta teatisele on Rumeeniast ja Bulgaariast pärinevad liikuvad töötajad avaldanud liikuvaid töötajaid vastuvõtivate liikmesriikide majandusele positiivset mõju;

¹ Euroopa Ühenduse Teataja eriväljaanne, köide 1, peatükk 1968(II), lk 475.

² ELT C 293 E, 2.12.2006, lk 230.

- C. arvestades, et nendest liikmesriikidest, kes ei kohaldanud üleminekumeetmeid 2004. ja 2007. aastal ELiga ühinenud riikidest pärineva tööjõu vabale liikumisele, ei ole tulnud teateid mingitest negatiivsetest tagajärgedest; arvestades, et mitmed liikmesriigid on siiski otsustanud jätkata piirangute kohaldamist oma tööturul Rumeenia ja Bulgaaria kodanike suhtes, tehes seda rohkem poliitilise surve kui põhjendatud jõupingutuse pärast ennetada oma majandusele ja tööturule avalduda võivaid negatiivseid tagajärgi;
- D. arvestades, et viimaste statistiliste andmete kohaselt moodustasid 2010. aasta lõpus teise liikmesriigi territooriumil elavad Rumeeniast ja Bulgaariast pärit liikuvad töötajad 0,6% kogu ELi elanikkonnast;
- E. arvestades, et Rumeenia ja Bulgaaria töötajate sissevool mõjus vastuvõtivate riikide majandusele positiivselt, sest need töötajad asusid tööle töökohtadele või sektoritesse, kus oli tööjõupuudus;
- F. arvestades, et komisjon mainis oma viimases teatises, et Rumeeniast ja Bulgaariast pärit liikuvad töötajad on tõenäolisemalt majanduslikult produktiivsemas eas kui vastuvõtva riigi kodanikud, sest EU-2 alla 35-aastased liikuvad töötajad moodustavad 65% kõikidest tööealistest liikuvatest rändajatest, kuid EU-15 puhul on selliste töötajate osakaal 34%;
- G. arvestades, et Eurostati hiljutiste andmete kohaselt ei mõjuta Rumeeniast ja Bulgaariast pärit liikuvad töötajad oluliselt vastuvõtivate riikide palkasid ja töötuse määra;
- H. arvestades, et liikuvust põhjustab peamiselt nõudlus tööjõu järele ning arvestades, et tööjõu ebaühtlase jaotumise korral Euroopa tasandil võivad üleminekutõkked takistada Euroopa ettevõtete majanduslikku arengut ja kahjustada õigust töötada ja elada teise liikmesriigi territooriumil;
- I. arvestades, et Rumeeniast ja Bulgaariast pärit töötajate puhul piiratakse täielikult või osaliselt nende põhivabadust liikumisele, mis on neile antud aluslepingutes sätestatud võrdse kohtlemise põhimõtte alusel; arvestades, et samal ajal asendab töötajate piiriülene liikuvus „teenuste” raamistikus järjest rohkem töötajate vaba liikumist ja võib põhjustada ebaausat konkurentsi seoses palkade ning töötingimustega;
- J. arvestades, et töötajate vaba liikumine on nii ELile kui ka liikmesriikidele positiivne sotsiaal-majanduslik eeskuju, mis on nurgakivi ELi integratsioonile, majanduse arengule, sotsiaalsele ühtekuuluvusele, inimeste professionaalsuse suurendamisele, aitab üle saada majanduskriisi negatiivsetest tagajärgedest ja loob Euroopast tugevama majandusjõu, millega on võimalik lahendada maailmas toimuvate muutustega seotud probleemid;
- K. arvestades, et meie ühiskondades viimasel ajal eelkõige tööstuse arengu, globaliseerumise, uute tööstruktuuride, demograafilise muutuse ja transpordivahendite arengu tõttu toimunud areng nõuab suuremat töötajate liikuvust;
- L. arvestades, et ELi-sisene liikuvus on ülitähtis, et tagada kõigile Euroopa kodanikele samad õigused ja kohustused;
- M. arvestades, et viimases Euroopa Komisjoni teatises sedastatakse, et riiklike tööturgude häired on tingitud mitmetest teguritest, näiteks majandus- ja finantskriisist ja tööturu struktuursetest

probleemidest, mitte aga Rumeeniast ja Bulgaariast pärit töötajate sissevoolust;

- N. arvestades, et 2010. aastal moodustasid kolmandate riikide kodanikud 4,1% kõigist ELi töötutest (vanuses 15–64 aastat), Rumeeniast ja Bulgaariast pärit töötajad aga ainult 1%, mistõttu neil ei olnud mingit mõju eri riikide tööturukriisidele;
- O. arvestades, et praeguse majanduslanguse ajal Euroopa tasandil võib liikuvate töötajate kodumaale saadetavatel rahaülekannetel olla positiivne netomõju selle riigi maksebilansile, kust ülekanne tehakse;
- P. arvestades, et ühed liikmesriigid on teatanud, et nad kavatsevad säilitada Bulgaariast ja Rumeeniast pärit töötajatele kehtestatud piirangud kuni 2014. aastani ja teised liikmesriigid on teatanud, et avavad oma tööturu kõigile ELi töötajatele;
1. on seisukohal, et töötajate liikuvust ELis ei tohi kunagi pidada ohuks ühtsele tööturule;
 2. kutsub liikmesriike üles kaotama kõik kehtivad üleminekumeetmed, arvestades et puudub tegelik majanduslik õigustus piirata rumeenlaste ja bulgaarlaste õigust töötada ja elada teise liikmesriigi territooriumil; on seisukohal, et need tõkked avaldavad ELi kodanike jaoks soovitud vastupidist mõju; nõuab eelistuse reegli tulemuslikku kohaldamist kogu liidus;
 3. kutsub nõukogu üles kiitma heaks komisjoni viimast aruannet nõukogule Bulgaariast ja Rumeeniast pärit töötajate vaba liikumise suhtes kohaldatavate üleminekusätete toimimise kohta (KOM(2011)729 lõplik) ja järgima selles toodud põhimõtteid hinnangu andmisel sellele, kas üleminekutõkked on positiivne ja vajalik meede;
 4. palub, et komisjon määratleks selgelt mõiste „tööturu tõsised häired või oht nende tekkeks” tähenduse;
 5. palub komisjonil valmistada ette majanduslikele ja sotsiaalsetele näitajatele tuginevad selged näitajad ja parem meetodika, mille põhjal saaks hinnata, kas liikmesriikide kehtestatud täielike või osaliste piirangute pikendamine on Rumeenia ja Bulgaaria töötajate oletatava häiriva mõju tõttu nende riikide tööturule selgelt vajalik, ning kohaldada seda menetlust ka siis, kui mõni liikmesriik taotleb kaitseklausli kasutamist;
 6. palub, et komisjon teeks täiesti läbipaistvalt teatavaks kriteeriumid, mille alusel on liikmesriikidel lubatud üleminekutõkked säilitada, võttes arvesse niisuguse otsuse mõju Euroopa Liidu majandusele ja põhjendusi, mida aktsepteerib Euroopa Kohus, kes tõlgendab põhivabadustest kõrvalekaldumist rangelt;
 7. on seisukohal, et liikmesriigid, kes säilitavad piirangud, ilma et nad esitaksid selged ja läbipaistvad sotsiaal-majanduslikud põhjendused seoses tõsiste tööturuhäiretega vastavalt asjakohastele Euroopa Kohtu otsustele, rikuvad aluslepinguid; palub komisjonil kui aluslepingute täitmise järelevalvajal tagada vaba liikumise põhimõtte järgimine;
 8. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles loobuma piiravatest üleminekuperioodidest, et ka Bulgaaria ja Rumeenia kodanikke koheldaks võrdselt, nii nagu see on sätestatud aluslepingutes, tagades seeläbi ausa konkurentsi ettevõtete vahel ning vältides sotsiaalset ja

majanduslikku dumpingut;

9. märgib, et üleminekumeetmed avaldavad võitluses töötamisega fiktiivse füüsilisest isikust ettevõtjana (FIE) või deklareerimata ja ebaseadusliku tööga soovitule vastupidist mõju, sest töötajad, kellel ei ole õigust vabalt siseneda tavapärasele tööturule, valivad mõnikord töö fiktiivse FIEna või ebaseadusliku töö, mille puhul rikutakse nende tööõigusi;
10. kutsub EU-25 üles konsulteerima tööandjate ja -võtjate organisatsioonidega enne otsustamist, kas pikendada või lõpetada täielikud või osalised liikumisvabaduse piirangud Rumeeniast ja Bulgaariast pärit töötajatele;
11. palub, et liikmesriigid, kes kavatsevad säilitada Rumeenia ja Bulgaaria töötajatele tööturu piirangud, esitaksid kooskõlas komisjoni antud kriteeriumite ja meetodikaga selgelt ja läbipaistvalt täieliku põhjenduse koos veenvate argumentide ja andmetega, sealhulgas kõik sotsiaal-majanduslikud näitajad, mis on viinud järelduseni, et geograafiline liikuvus häirib tõsiselt nende riigi tööturgu;
12. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja liikmesriikide valitsustele ning parlamentidele.